HIERONYMUS
2. Hälfte 12. Jh.
Seite 41r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36492
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

& maria carnale sacerdotiū, & ppheta litterę seruiens mustrant &
offendunt dnm. que dicit in cantico. fusca sū & formosa filię hierlm.
Alioquin si omia que pcipiunt ob causas ut in similitudinē fiant uere
facta contendim? ergo & hieremias accinctus lumbari uestimto muli
ebri int innumerabiles nationes & assyrios atq; chaldeos gentes in
imicissimas iudeorū iunt ad eufraten & ibi abscondit lumbare suū. &
p multa tempora reuersus inuenit illud cōputruisse ut nullo esset
usui aptū. quom exire poterat & ire tam longe obsessa hierlm. exstruc
tis pcircuitū munitionib? fossa uallo atq; castellis. qui cū semel ad
anathot uiculū suū in tercio miliario ab urbe situ uoluisset exire.
in porta captus & reduct? ad principes. quasi pditor uerberat? in car
cere mittitur. Si illud in tipo quia fieri ñ potuit. ergo & hoc in tipo
quasi fiat turpissimū ē. Sed respondebis. Deo iubente nil turpe est.
Et nos dicim? Nichil ds pcipit nisi qd honestū ē. nec iubendo turpia
facit honesta que turpia s. Sed quia scim? nihil dm uelle nisi qd ho
nestū est. hoc pcipit qd honestū ē. Hęc in principio plurius sū locu
tus ut difficillimā primū soluerē questionē. & obpositū in ipso ex
itu scopulū di auxilio prēgredienś. ad tuta decurrerē. Cęterū ñ
ignoro pammachi karissime amulus ęcclasticis prēmissa. & qui
exponere s conati apud grecos repperi appollinarē laodicenū. q
cū in adolescentia sua breues & in hunc & in alios ppheras cōmenta
riolos reliquisset. tangens magis sensus quā explicans. rogatus est
postea ut in osee plenius scriberet. Qui liber uenit in nras manus.
Sed & ipse nimia breuitate ad pfectam intelligentiā lectorē ducere
ñ potest. Origenes paruū de hoc ppha scripsit libellū. cui hunc
titulū posuit. ΠΕΡΙΤΟΥΤΙΩΝΟΝΟΜΑΣΘΗΝΙΩΝΕΦΡΑΙΜ.
hoc ē quare appellatur in osee effraim. uolens ostendere quecumq;
contra eū dicunt ad hereticorū psonā referenda. & aliud uolum
ΑΚΕΦΑΛΟΝ. & ΑΤΕΚΤΩΝ. qd & capite careat & fine. Pierii quoq;
legi tractatū longissimū. quē in exordio hui? pphete die uigiliarū
dnice passionis ex tēporali & diserto sermone pfudit. & eusebi? cesa
riensis in. xviii. libro. ejasseaikhcatioaebewc quedā de osee ppha
disputat. Vnde ante annos circiter. xx. & duos. cū rogatu sce & ue
nerabilis socrus. immo matris tuę paule. illud eni nom carnis. hoc
spe ē. que monasteriorū & scripturarū semp amore flagrauit. cū
essem alexandrię uidi didimū & eū frequenter audiui. uirū sui
temporis eruditissimū. rogauiq; ut qd origenes ñ fecerat ipse cō